

Zpravodaj[★]

P L Z E Ň S K É D I E C É Z E

2
—
23

**O odkazu papeže
Benedikta XVI.**
s Pavlem Frývaldským

**„Můj Pán mě vede, chrání
a neustále něčím překvapuje,“**
říká v rozhovoru salesiánka
Hanka Koudelková.

Aktuality ze Synody: blíží
se evropské kontinentální
shromáždění Synody o synodalitě
v Praze

An abstract graphic featuring a dynamic splash of blue water at the top, with various droplets and bubbles scattered across the white background.

postní obnova **online**

Cesta ke svobodě

"V duchu a v pravdě"

začínáme 19. února 2023

www.bip.cz/cestakesvobodě

Úvodník

V únoru nás čeká několik svátků a událostí. Tento měsíc nám připomíná, jak důležité je naslouchat svému povolání a jít za ním. 2. února totiž slavíme Den povolání k zasvěcenému životu, a tak vám nabízíme rozhovor s S. Hankou Koudelkovou, FMA, nejen o tom, jak se dostala mezi Dcery Panny Marie Pomocnice (salesiánky), ale i třeba o trvalém akolytátu, službě, která byla Hance v loňském roce udělena biskupem Tomášem.

Čas přímo letí, a tak nezapomeňte, že již ve středu 22. února začíná postní doba, během které se můžete zúčastnit obnovy „Cesta ke svobodě: V duchu a v pravdě“, která bude probíhat online až do Velikonoc.

V Okénku pro děti si ilustrací s úkolem připomeneme svátek Uvedení Páně do chrámu, který taktéž připadá na 2. února. Důležité aktuality přináší rubrika „Synoda“, ve které se například dočtete o tom, že se v únoru v Praze uskuteční velké evropské kontinentální shromáždění Synody o synodalitě, které je důležitým krokem v přípravách na světové setkání v Římě.

V tomto Zpravodaji se také ohlížíme za zesnulým Benediktem XVI. O jeho odkazu si můžete přečíst v rozhovoru s P. Pavlem Frývaldským, za Josephem Ratzingerem se ohlíží i P. Pavel Větrovec. Minulý měsíc proběhl první „průkopnický“ seminář o udržitelném hospodářství pro zemědělce, který organizovalo plzeňské biskupství pro své pachtýře a další zájemce. Více o něm píše Pavel Růžička v rubrice „Co se stalo“.

Diecézní Charita se v únorovém vydání věnuje průběhu tradiční Tříkrálové sbírky a přečíst si můžete i o oslavách 30 let Církevního gymnázia v Plzni ve „Vzdělávání v diecézi“. Únorové teologické okénko nabízí text o „Bohu stvořiteli“, který připravil Vlastimil Kadlec, OMI. V Toulkách po diecézi Vás zveme na výlet z vesnice Chalupy až na Křížový vrch, kam si s sebou nezapomeňte vzít některou z doporučených knih Karmelitánského nakladatelství v Plzni. :)

Přeji Vám pohodové prožití února,

Hana Zemenová
redaktorka

Co se stalo

Co se stalo

Děti z farnosti Dýšina vyrazily na výlet do Chebu

Chladné prosincové ráno 10. prosince nás spolehlivě probralo z víkendové ospalosti, a tak se naše téměř dvaceti členná parta, složená zejména z dětí a několika nutných dospělých, bez větších komplikací nalodila do Západního expresu Českých drah, který nás bez zaváhání i zpoždění dovezl na chebské nádraží. Cestou jsme se rozhodně nenudili – někteří z nás stihli dokončit úpravu svého zevnějšku (kupé slečen se proměnilo doslova v kosmetický salón), jiní řešili závažné problémy současné doby (např. která vánoční píseň je ta „nej“) a další zas stihli několik šachových partií nebo sníst téměř celou svačinu... Naštěstí spolucestující, a to i ti, kteří se pokoušeli ve vlaku ještě spát, byli velmi tolerantní.

V Chebu na nádraží nás už trpělivě vyhlížel P. Libor, který nás pak lehkým krokem provedl zejména po historickém centru Chebu, jeho výklad obohatily i zajímavé poznámky architekta Jakuba Chvojky.

Lehce zmrzlí a hladoví jsme se uchýlili na chebskou faru, kde jsme se zahřáli čajem, kávou a posilnili buchtami a sladkostmi, abychom pak plni sil a nadšení vyrazili na výstup na věž kostela sv. Mikuláše a následně i na průzkum samotného kostela. Další naše kroky vedly na Chebský hrad, a pak i trochu do přírody k řece Ohři a na hřiště, kde se fyzicky vyžily nejen přítomné děti. Nakonec nás P. Libor pohostil na faře obrovskými pizzami všeho druhu, takže jsme pak odcházeli nejen naprosto sytí, ale ještě i s výslužkou. Čas se ale nachýlil a nezbývalo, než se vydat opět směrem k vlakovému nádraží, ještě s malou zastávkou na adventních trzích na chebském náměstí. A pak už jen loučení a opět pestrá cesta vlakem směrem k Plzni.

Co říct nakonec? Bylo to prima, bylo nám dobře a myslím, že se všichni těšíme na jaro, kdy jsme si slíbili, že výlet opět zopakujeme. A tentokrát i s těmi, kteří museli zůstat doma, protože byli nemocní!

Tereza K.

organizátorka výletu

Biskup Tomáš Holub požehnal vojenský prapor aktivních záloh

V neděli 8. ledna požehnal biskup Tomáš v katedrále sv. Bartoloměje prapor roty aktivní zálohy Krajského vojenského velitelství Plzeň. Na náměstí Republiky byla k prohlédnutí vojenská technika. Po žehnání v katedrále došlo k udělení čestného názvu Pětatřicátníci. V obřadní síni radnice proběhla přednáška o historii Pětatřicátníků a ukázka dobové výstroje. Celou akci doprovázela hudba Pětatřicátého pěšího pluku.

www.bip.cz

Plzeňské biskupství připravilo pro zemědělce vzdělávací seminář

Církev nahlíží na svět z úplně jiné perspektivy – perspektivy věčnosti. Proto je i logické, že její péče o svěřené zemědělské pozemky by se neměla řídit krátkodobým ziskem, ale měla by být ovlivněna myšlenkou na další generace, které přijdou po nás. Díky vizi biskupa Tomáše Holuba se plzeňské biskupství snaží k pozemkům přistupovat právě tímto způsobem.

Ale jelikož je většina pozemků pronajata zemědělcům, je potřeba mít dobré partnery, se kterými je možné vizi udržitelného hospodaření naplňovat.

Proto biskupství uspořádalo 13. ledna za podpory Plzeňského kraje, Plzeňského Prazdroje a Celostátní sítě pro venkov seminář o udržitelném hospodaření pro své pachtýře i další zájemce. Seminář byl určen zejména pro představení různých inovativních způsobů hospodaření – např. agrolesnictví, regenerativní pastvy, regenerativního zemědělství. Teorie byla střídána se zkušenostmi konkrétních zemědělců a nejednalo se tak o dogmatické prosazování jedné metody, ale o sdílení výhod i nevýhod jednotlivých přístupů. Podrobněji se probíraly oševní postupy, mechanická likvidace plevele, robotické dojení, management pěstování meziplovin či redukováné zpracování půdy. Přes 90 lidí v sále hotelu Central a dalších 250 přes online vysílání vytvořilo příjemnou a otevřenou atmosféru. Ukazuje se, že církev může být šířitelem inovativních myšlenek i mimo své tradiční vody a zároveň tak nenápadně a zcela přirozeně evangelizovat.

Pokud by někoho zajímalo více, odkaz se záznamem celého semináře i na prezentace přednášejících najdete na adrese www.bip.cz/seminar.

Pavel Růžička

poľní hospodář biskupství

Proběhl Týden modliteb za jednotu křesťanů

Letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů proběhl ve dnech 18.–25. ledna. Jeho mottem byl tentokrát citát z proroka Izajáše: „Učte se činit dobro, hledejte právo“ (Iz 1,17).

V rámci programu se v pondělí 23. ledna v modlitebně Evangelické církve metodistické v Praze konala ekumenická bohoslužba za přítomnosti českých a moravských biskupů a představitelů Ekumenické rady církví v ČR (ERC). Účastníkům modlitby kázal biskup Tomáš Holub.

„Můj Pán mě vede, chrání a neustále něčím překvapuje“, říká v rozhovoru salesiánka Hanka Koudelková.

Svátek Uvedení Páně do chrámu, který připadá na 2. února, také slavíme jako Den povolání k zasvěcenému životu. O povolání, čemu se věnuje a jak se jí líbí na jejím plzeňském působišti, hovoří salesiánka Hanka Koudelková v našem rozhovoru.

Hani, spoustu lidí Tě dobře zná. Můžeš se krátce představit těm, kteří ještě neměli štěstí se s Tebou potkat?

Pocházím z Dětkovic na Hané u Prostějova, mám dva sourozence, starší sestru a mladšího bratra. Už mám i jednoho prasynovce Kubáška a dvě praneteře Apolenku a Jasmínku. V roce 2000 jsem ukončila Katolickou Teologickou fakultu UK v Praze. Nyní jsem druhým rokem v Plzni, kde vedu Pastorační centrum Skvrňany. V salesiánském středisku učím kytaru, citeru a náboženství. Skupinu dětí na náboženství mám i ve farnosti u katedrály sv. Bartoloměje v Plzni a povinnosti mám také v naší komunitě.

V Plzni působím už podruhé. Poprvé jsem tady byla, když mi bylo 40 let. Říkala jsem si, kam mě asi k těm „kulatinám“ Pán pošle, která země bude má „zaslíbená“, a poslali mě právě do Plzně. Strávila jsem tu 5 let, pracovala jsem v salesiánském středisku a poslední 3 roky jsem dělala notářku na Diecézním církevním soudě v Plzni, který se právě zakládal. V Plzni mi vyhovuje misijní způsob pastore. Je to vlastně taková preevangelizace. Líbí se mi, jak moc se tady čte Písmo a dělají se různé obnovy s Božím slovem. V plzeňské diecézi „miluji“ klášter Teplá a vždy, když se vracím do Plzně, obdivuji nádheru katedrály. Když jsem měla po 5 letech odejít, bylo to pro mě opravdu těžké. Když ale představení řeknou, že máš jít, tak se přestěhuješ.

Přesunula jsem se na 9 let do Hradce Králové, kde jsem učila náboženství na státních školách. Bylo to jiné, ale také moc hezké. Děti do náboženství

tam moc nechodily, ale za 3 roky jich bylo kolem stovky. Kromě mě učilo dalších 7 lidí, z toho 3 kněží.

Opravdu jsem nečekala, že se do Plzně vrátím, protože když člověk někde je a pak odchází, odchází úplně. Byl to pro mě milý návrat. Někomu jsem tu říkala, že jsem asi nesplnila svůj úkol, a tak jsem se musela vrátit.

Tobě byla jako první v naší diecézi udělena služba trvalého akolytátu, co si pod tím můžeme představit?

Po návratu do Plzně jsem dostala na starost, jak říkám, naši skvrňanskou „minifarnost“ – Pastorační centrum Skvrňany. My sestry, když přijdeme do nového místa, žádáme o povolení, abychom mohly podávat sv. přijímání. Tenkrát mi generální vikář řekl, že mi udělí tuto novou službu, kterou papež František ustanovil v loňském roce. Následně jsem ji 8. května 2022 přijala od otce biskupa Tomáše. Tehdy mi v promluvě řekl, že když přijdou těžkosti při hlásání evangelia, tak to musím ustát. Toto jeho slovo mě posiluje.

Znamená to, že můžu podávat sv. přijímání, číst Boží slovo při mši svaté nebo řídit bohoslužbu slova.

Moje služba ve skvrňanském pastoračním centru spočívá v tom, že se snažím dávat dohromady společenství. Modlím se za kněze, který slouží mši svatou a také za svěřené společenství. Navštěvuji a nosím sv. přijímání lidem, kteří už do kostela nemohou. Píši ohlášky, sleduji, co se děje v církvi, v diecézi... Toto společenství nejsou jenom věřící, kteří chodí do kostela, ale většinou jsou to tzv. „nekostelovní“ lidé, kteří někdy hledají cestu k Bohu a někdy ani ne, ale patří do našeho území.

Co je ve vaší „minifarnosti“ nového?

Mívali jsme bohoslužby v kryptě u nás ve středisku, kam vedlo 30 schodů a starší lidé se tam špatně dostávali. Proto jsme se domluvili s adventisty (KVK Centrum), kteří mají kousek od nás postavený pěkný kostel s bezbariérovým přístupem a zázeminím, že budeme od misijní neděle 2022 chodit na bohoslužby k nim. A farníci jsou za to rádi. Toto naše společenství spravují Salesiáni Dona Bosca z plzeňských Lobež, kteří jsou za nás pastoračně zodpovědní.

Jak jsi našla cestu ke svému povolání?

Myslím, že povolání vyrůstá v rodině. Moji rodiče jsou takové duchovní osoby a byly nám svým vzájemným vztahem příkladem. Jako dítě jsem o tom vůbec nepřemýšlela. Protože jsem chodila s klukem, myslela jsem si, že se vdám. V roce 1985 ještě za těžké totality k nám za trest poslali jednoho mladšího salesiána, který byl hodně aktivní ve Zlíně. My jsme byli taková polomrtvá farnost na Hané, čtyři rodiny, pár babiček a tehdy za ním začala přijíždět děcka, hrála na kytary, bylo veselo, to jsme u nás nikdy neviděli. Přirozeně jsme se začali seznamovat s živou církví. Jednou k nám na faru přijela

skupina holek – asistentek – jako jsou teď třeba animátoři. Parta radostných holek, která vydávala svědectví – do té doby jsem takovou radostnou partu holek nepotkala, protože u nás bylo jen pár mladých a většinou to byli kluci. Začala jsem jezdit na přípravná setkání na „asistentky“. Nevěděla jsem, že to celé řídí salesiánky, bylo to tajné. Zjistila jsem to až později, když jsem žádala o vstup do Kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice (salesiánky).

V době, kdy jsem chodila s klukem, jsem se věnovala plno aktivitám ve farnosti, ale vztah mě svazoval. Vnímala jsem, že mě Pán volá, a tak jsem začala formaci u sester. Můj Pán mě vede, chrání a neustále něčím překvapuje.

Jak probíhala Tvá formace?

Ještě za totality jsem jezdila na tzv. setkání „áček“ do Brna – děvčat, která hledala povolání, kam se mnou jezdila současná generální představená bo-romejek sestra Ancila. Pak jsme měly aspirantát, to bylo právě ve zlomovém roce 1989-90, a pak pokračoval postulát v Brně. V roce 1991 jsem společně s Markétou Hanákovou vstoupila do noviciátu v Římě. Byly jsme první, které začínaly mezinárodní noviciát. O 2 roky později jsem složila první sliby, které jsem v roce 1999 potvrdila věčnými.

Bylo nás tehdy málo sester, tak jsme hned dělaly představené. 12. září 1999 jsem složila věčné sliby, ale už od 1. září 1999 jsem byla jmenovaná představenou komunity v Praze-Kobylisích a Markéta v Plzni, úplná rarita.

Pamatuješ si z věčných slibů na něco konkrétního?

Byl to pro mě slavnostní okamžik. Takové rozloučení s mou farností, protože jsem je skládala u nás. Bylo pěkně, že jsem šla v průvodu s rodiči k oltá-

ři. Silný okamžik byl také ten, když se za mě modlilo celé společenství litanie a já ležela na zemi. Tehdy jsem slyšela jen cvakání foťáků. Dalším důležitým momentem pro mě bylo, když jsem položila ruce přímo na oltář a říkala jsem, že od této chvíle je můj život navždy spojen s Kristovou obětí.

Kolik vlastně je sester Dcer Panny Marie Pomocnice v Česku?

Je nás 35. Nejvíc nás je v Praze, kde máme 2 domy – provincii a vypomáháme salesiánům ve farnosti a ve středisku a ve druhém domě máme mateřskou školu, odbornou školu a domov mládeže, který máme také v Hradci Králové. Méně nás je v Brně, kde docházíme také k bratřím salesiánům, a jsme i tady v Plzni. Dříve jsme působili i v Ostravě.

Jak se žije v takovém „dámském týmu“?

V Plzni jsme čtyři, je pravda, že v našem věku některé věci už moc nehrotíme. Každá máme svůj pokoj, potkáme se v kuchyni a máme také společnou kapli, ve které se setkáváme ráno, v poledne a večer při modlitbách. Někdy si řekneme: „Uklid' tohle, proč jsi koupila tohle, proč jste nespotřebovaly tohle...?“ Je to takové normální soužití.

Když k vám přijdou děti z nevěřících rodin, poznají, že jste sestry? Ptají se na to?

Děti tady v Plzni to mají tak, že říkají, že jdou k „salíkům“. Občas se někdo zeptá, jestli spolu vaříme nebo pereme, ale to se ptají spíš dospělí. Pro děti je nejdůležitější náš laskavý přístup, že na ně máme čas a věnujeme se jim.

Vidíš ve svém životě nějaké souvislosti, kterými Tě Bůh na tuto službu připravoval?

Určitě ano. Mamka nám vytváří takové rodinné teplo domova, kam se můžeme vracet. 19. února 2023 jí bude 80 let. Můj tatka dělal 27 let kostelníka a byl prvním průvodcem Tříkrálové sbírky u nás na vesnici. Když se mu 2 roky před smrtí už špatně chodilo, roznášel po vesnici betlémské světlo lidem, kteří už nemohli chodit. Když mi to mamka později vyprávěla, tak mě to opravdu dojalo. Měl 12 roků rakovinu. Nemoc snášel s velkou trpělivostí, nikdy si nestěžoval a byl moc vděčný za to, že s ním můžu být. O prázdninách v roce 2020 se jeho stav zhoršil, a tak mě kongregace uvolnila, abych se o něj mohla starat.

V té době jsem učila náboženství na školách, ale kvůli covidu byly zavřené, tak mě nemusel nikdo zastupovat. Také se nekonaly bohoslužby v kostele, mohlo se podávat jenom sv. přijímání a já jsem každý den nosila mému nemocnému tatkově eucharistii. Díky velkorysosti pana faráře jsem si ji mohla nechat doma pořád, abych pro ni nemusela každý den běhat. 1. listopadu 2020 dostal pan farář covid, a tak mě poprosil, jestli můžu vystavit Pána Ježíše a rozdat lidem sv. přijímání. To pro mě byla „první bohoslužba“.

Když mi otec biskup uděloval službu akolytky, tuto zkušenost jsem mu

vyprávěla a on říkal: „No tak vidíte, to, co už jste dělala, vám teď církev potvrdila.“ Nějak mi tak vše přichází do života přirozeně.

Co pro Tebe znamená, že jsi mohla tatku doprovázet až do konce jeho života?

Jsem vděčná kongregaci, že mi umožnila být doma a dosloužit tatkově. Bylo hodně silné vidět nejen pomíjivost života, ale i jeho pokračování. Ten den, kdy zemřel, se četlo Boží slovo: „Já, Hospodin, držím tě za ruku, neboj se, červíčku Jákobův.“

Tatku jsme pořád drželi za ruku a najednou jsme ho odevzdávali do Boží náruče. Když se jeho život chýlil ke konci, svolali jsme tetičky, neteře, synovce a byli jsme všichni u něj.

Tehdy odešel ve velkém pokoji. Začala jsem se modlit „Zdravas Maria“ a ve chvíli, kdy vydechl naposledy, jsme se zrovna modlili „nyní i v hodinu smrti naší“. Uvědomila jsem si, že jde jen o jeden jediný okamžik. Byla to pro mě i celou rodinu velká milost.

Až zpětně jsem pociťovala, jak to, co jsme s tatkou zažili, zapůsobilo nejen na mě, ale i na celou širší rodinu včetně farnosti.

Vrací se za tebou děti (dnes už dospělí) z doby, kdy jsi byla v Plzni poprvé?

Ano, ano, největší skupině mladých, co jsem tehdy učila, je teď 20+. Je to hezké. Dva kluci – Jarda a Matěj, které jsem učila na kytaru, založili kapelu a teď před Vánoci vyhráli soutěž Múza. Hrají lépe než já, mám z toho velkou radost.

Když jsem se 9. srpna 2020 stěhovala znovu do Plzně, na sídlišti jsem viděla plno známých tváří, měla jsem opravdu pocít, že se vracím domů.

Čemu se v poslední době věnuješ?

Chodím s dětmi již tradičně koledovat pro Tříkrálovou sbírku. Na všechny akce zveme lidi my k nám, u Tříkrálové sbírky jdeme my k nim. Jednou se mi stalo, že jsme byli u jedné paní, ta plakala a říkala, že za ní posledních 30 let nikdo nebyl. Dětským zpěvem za doprovodu kytary jsme rozdali plno radosti. Děti rády chodí a stále jich přibývá. Letos jich jen se mnou během 11 dní chodilo 25.

Na konci ledna připravujeme vzpomínkový večer na paní učitelku Annu Podroužkovou, na který přijdou bývalí učitelé a žáci, kteří by do kostela normálně nepřišli.

Na konci ledna, kdy jsme připravovali tento rozhovor, přišla do náboženství jedna slečna z 8. třídy, která má zájem o přípravu na křest, dvě slečny se hlásí k prvnímu sv. přijímání a dvě nové holky na kroužek kytary. Jestli to tak bude pokračovat, tak asi budu brzy potřebovat asistentku... *(Hanka se usmívá)*

P. Pavel Frývaldský o odkazu Benedikta XVI.

Bývalý papež Benedikt XVI., svým jménem Joseph Ratzinger, zemřel 31. prosince 2022 ve Vatikánu, bylo mu 95 let. Katolickou církev vedl v letech 2005–2013, kdy ze své funkce odstoupil ze zdravotních důvodů.

K této významné události vám nabízíme rozhovor o odkazu Benedikta XVI., který vedl Jaroslav Šubert s P. Pavlem Frývaldským. Rozhovor byl zveřejněn ve zkrácené podobě ve velikonočním vydání Katolického týdeníku (2017/15).

Patříte patrně k nemnoha lidem, kteří se u nás systematicky věnují myslitelskému – filozofickému i teologickému – odkazu Josepha Ratzingera/Benedikta XVI. Co Vás k tomu přivedlo? Jak k tomu došlo?

Už někdy na gymnáziu se mi dostal do rukou český překlad Ratzingerovy knihy *Úvod do křesťanství*. Tehdy jsem pochopitelně ne všemu rozuměl, ale mnohé pasáže mě tehdy velmi oslovily, byla to doba, kdy jsem snažil se sám pro sebe svoji víru racionálně zdůvodnit. Později jsem četl další jeho práce a vždycky s velkým užitekem pro svoji víru. Můj zájem o Ratzingerovo dílo pokračoval i během mých teologických studií, začal jsem číst jeho práce v němčině. Pod vedením prof. Ctirada Pospíšila jsem napsal diplomovou i licenciátní práci o Ratzingerově christologii, tedy o jeho učení o Ježíši Kristu. Stále se k jeho teologii vracím, je průzračně formulovaná, zároveň má v sobě duchovní náboj.

Joseph Ratzinger studoval teologii v poválečných letech, kdy v Německu určovali směr významní teologové jako například Möhler, Adam, Guardini nebo Schmaus. Jakým způsobem podle Vás Ratzingera právě tyto mužové ovlivnili?

V poválečné době v Německu, podobně jako ve Francii, se začíná prosazovat jakýsi „návrat ke kořenům“: pochopitelně především k Písmu svatému, objevují se nové metody exegeze, a pak také k církevním otcům, jako k prvním křesťanským vykladatelům Bible. Nešlo jen o zájem historický, hledala se nová inspirace pro současnost. Tento zájem začíná už v 19. století, kromě Möhlera musíme především zmínit kardinála Newmana, původně anglikána, který se stal na základě četby církevních otců katolíkem a kterého před časem také papež Benedikt blahořečil. Vlivem těchto autorů a pak také prostřednictvím svých učitelů Schmause a Söhngea se Ratzinger seznamuje s učením Otců a zároveň se učí je číst očima dneška, tedy jako

autory, jejichž poselství se týká naší doby. Nutno říci, že tehdy německá katolická teologie vedla kritický ale i plodný dialog s protestanskými mysliteli, jako byl třeba Karl Barth. Když to shrneme, tak tento ekumenický rozměr, záliba v Písmu a v Otcích a liturgické hnutí Romana Gaurdiniho jsou důležité pro další vývoj Ratzingerova myšlení.

Na rozdíl od tehdy převládajícího důrazu spíš na autory tomistické tradice skládal Joseph Ratzinger doktorát a později se i habilitoval pracemi o sv. Augustinovi a sv. Bonaventurovi. Nakolik významně tento fakt ovlivnil jeho pozdější myšlenkový vývoj?

Velmi výrazně. Já bych vyzdvihl jen jeden aspekt. Augustin a Bonaventura reprezentují to, čemu si říká *theologia cordis*, tj. *teologie srdce*. Tito autoři spíše platonské tradice jsou přesvědčeni o tom, že naše poznání, především pak poznání Boha, není jenom záležitostí intelektu, ale především srdce, je vznětem lásky. Teologie musí čerpat z tohoto spirituálního pramene a zároveň musí zůstat vědou, která se snaží na základě pojmové logiky o porozumění a systematický výklad Božího zjevení. Myslím, že tento teologický styl, který takříkajíc spojuje rozum a srdce, je typický také pro Ratzingera.

Později se jako teologický poradce německých biskupů účastnil jedné z klíčových událostí v novodobých dějinách církve – II. Vatikána. Jakým způsobem se na této významné události podílel?

Ratzinger byl na koncilu teologickým poradcem kolínského arcibiskupa kardinála Fringse, který měl velkou důvěru k tomuto mladému tehdy asi pětaticetiletému profesorovi. Ratzinger se později stal oficiálním teologem koncilu a podílel se především na vzniku konstituce o Božím zjevení *Dei Verbum*. Tento dokument je důležitý, hovoří o Božím zjevení v dějinách spásy a jeho vztahu k Písmu, tradici a učitelskému úřadu církve. K těmto teologickým tématům se ostatně Ratzinger neustále vrací.

K dění po koncilu, jak známo, zaujal pak značně kritický postoj. S některými svými kolegy, teology, se i názorově rozešel. Proč?

Ratzinger už na počátku sedmdesátých let odchází z okruhu teologů sdružených kolem mezinárodního teologického časopisu Concilium, a společně s Hansem Urs von Balthasarem a Henri de Lubacem zakládají nový časopis Communio. Proč? Jednalo se o otázku výkladu koncilu a jeho závaznosti. Podle Ratzingera se záhy mezi teology začíná prosazovat myšlenka, že koncil je „začátek nového začátku“, tedy že má být překonán, nebo lépe řečeno, že vlastně stále pokračuje prostřednictvím teologů, kteří přinášejí nové návrhy reformy. S tím Ratzinger nesouhlasil. On sám zdůrazňuje, že církev není ze své podstaty koncil, ale je communio, je společenstvím, které ovšem v první řadě nebudujeme my, nýbrž Kristus ve svátostech. Křesťan tedy má objevit, že to, co nám je Bohem v církvi dáno, je vždy větší a důležitější, než to, co můžeme v církvi změnit. Ratzingerovi samozřejmě nešlo

o to, aby neutralizoval koncilní dynamiku, nebo aby oslabil křesťanskou angažovanost, ale spíše chtěl zdůraznit vertikálu, tedy upřednostnit Boží milost před našimi sebedůmyslnějšími plány a projekty.

Na Ratzingerovu adresu se v minulosti objevily výtky, že jako prefekt Kongregace pro nauku víry a později i jako papež zaujal značně kritický postoj například k teologii osvobození, zatímco k výstřelkům některých tradicionalistů byl naopak velmi blahosklonný. Nakolik mají podle Vás tyto výtky reálný základ?

Je pravda, že nebyl ostrým kritikem tradicionalistických skupin. Je známo, že se jako papež snažil o vstřícnost a dialog s lefébristy, za což byl také kritizován. Na druhou stranu ho nelze s těmito skupinami spojovat, jeho myšlení je moderní, otevřené také novým filosofickým směrům. Naprosto nepřijatelný je však pro něj marxismus a v tomto smyslu musíme rozumět jeho kritice teologie osvobození. Latinskoamerická teologie osvobození má vícero podob, Ratzingerův kritický postoj se však týká především té, která vychází z marxistické analýzy společnosti. Nesmíme zapomenout, že od šedesátých let minulého století byl marxismus lákavý pro mnoho západních teologů, kteří se domnívali, že je ho možné smířit s křesťanstvím. Ratzinger byl vždy jasně proti, protože si uvědomoval, že tato ideologie chce popřít podstatu naší víry, a že „osvobození“ bez živého Boha spásy ústí jen do nových forem otroctví.

V jedné z odpovědí jste zmínil také Ratzingerovu christologii. Asi ne náhodou, vždyť i celé své teologické dílo dovršil trilogií Ježíš Nazaretský. Můžete stručně uvést pár důležitých bodů jeho učení o Kristu?

Předně doporučuji všem papežovu trilogii k přečtení. Je vlastně výkladem evangelií, zohledňuje historické bádání, jejím záměrem je však především představit Ježíše z Nazareta jako toho, se kterým se mohu ve víře setkat. To je velké téma Ratzingerovy teologie: církev je místo, kde se mohu setkat s živým Kristem, o němž hovoří Nový zákon. Tato skutečnost znamená, že Ježíš není pouze lidská postava v dějinách, ale vtělený Boží Syn, který skrze Duchu svatého jedná ve světě a také v našich životech. Papežova četba evangelií pak vykresluje Ježíše z Nazareta v jeho synovském vztahu k Bohu Otci. Z toho hlediska Kristus není jen mudrcem, který nám předává božské učení, není ani jen prorokem, který nám zprostředkovává Boží pokyny, nýbrž je daleko víc: On sám, celá jeho Osoba je Božím Slovem pro lidstvo a Zjevením Otcovy tváře. V této souvislosti je také zajímavý papežův dialog s nedávno zesnulým americkým rabínem Jakobem Neusnerem. Ten si všímá, že Ježíš z židovské Tóry nic neubral, ale něco přidal, totiž sebe sama, a že tak svou vlastní osobu staví na místo mojžíšského zákona. Ratzinger s ním souhlasí a dodává, že se tak ukazuje, kým Ježíš ze své podstaty je: není pouze Rabim, který vykládá Písma, ale sám je živá Tóra, je Slovem, kterým k nám Bůh hovoří.

Co Vy sám pro sebe považujete za největší přínos jeho pontifikátu a jeho teologie?

Jak poslední koncil, tak i emeritní papež usilovali o znovuobjevení církve. Ratzinger klade důraz na to, aby církev nebyla vnímána jen jako pouhá chybující instituce, ale především jako společenství, které má živý střed v osobě Ježíše Krista. To je, myslím, jeho poselství pro nás věřící: objevit v eucharistii zdroj naší křesťanské existence a pouto vzájemné jednoty. A pak je tu papežovo poselství pro svět, v jeho úsilí o dialog mezi rozumem a vírou. Nejen víra potřebuje svůj rozum, aby neupadla do sektářství a násilí, ale také naše moderní racionalita se nemá uzavřít víře, jinak jí hrozí, že nakonec sklouzne do pragmatismu a radikální skepse. Tyto momenty z učení papeže Benedikta bych vyzdvihl jako přínosné pro naši současnost.

Pavel Frývaldský, nar. 1981, kněz plzeňské diecéze, přednáší na KTF UK a na FF ZČU.

REHOS Nejedek

2. února, 10:30

návštěva nemocných a mše svatá, biskup **František Radkovič**

Kostel Nejsvětější Trojice a sv. Šimona a Judy, Dýšina

3. února, 18:00

mše svatá se svátostí nemocných

Centrum pro seniory Clementas, Janovice

10. února, 9:30

mše svatá se svátostí nemocných a společné posezení

LTRN Janov

10. února, 10:30

návštěva nemocných, generální vikář **Petr Hruška**

Kostel sv. Jakuba Většího, Sokolov

10. února, 17:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Martina a Prokopa, Plzeň

10. února, 10:00

mše svatá se svátostí nemocných

Katedrála sv. Bartoloměje, Plzeň

11. února, 8:00

mše svatá se svátostí nemocných

Fara, Přelice

11. února, 8:30

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Jana Nepomuckého, Plzeň

11. února, 9:00

mše svatá se svátostí nemocných

Domov sv. Jiří, Plzeň

11. února, 10:00

mše svatá se svátostí nemocných

Biskupství plzeňské

11. února, 14:00

mše svatá se svátostí nemocných a následné posezení s občerstvením pro zdravotně postižené v sále biskupství

Kostel sv. Tomáše, Nýrkov

11. února, 16:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel Povýšení sv. Kříže, Františkovy Lázně

11. února, 16:15

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel Panny Marie Lurdské, Konstantinovy Lázně

11. února, 17:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kaple Panny Marie Pomocné, Chlumčany

11. února, 17:00

mše svatá se svátostí nemocných

Farní kaple, Stanovice

11. února, 17:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Mikuláše, Bor u Tachova

12. února, 8:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Petra a Pavla, Dolní Lukavice

12. února, 9:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Jiří, Bečov

12. února, 9:00

mše svatá se svátostí nemocných

KVK centrum, Plzeň Skvrňany

12. února, 9:30

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Tachov

12. února, 10:00

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Michaela, Otročín

12. února, 10:30

mše svatá se svátostí nemocných

Kostel sv. Mikuláše, Dobřany

12. února, 10:30

mše svatá se svátostí nemocných

Sál Kolonie, Plzeň-Litice

12. února, 10:30

mše svatá se svátostí nemocných

Farní kaple, Kelovec

12. února, 16:30

mše svatá se svátostí nemocných

Nemocnice Sokolov

20. února, 13:30

návštěva nemocných, biskup **Tomáš Holub**

Vyzýváme vás k modlitbám za nemocné

Ohlédnutí za papežem radostné svobody Božích dětí

Nyní čteme mnoho hodnocení odkazu zvěčnělého papeže Benedikta XVI. (6. 4. 1927 – 31. 12. 2022). Rád k nim připojuji několik drobných řádek vzpomínek a reflexe této mimořádné duchovní a církevní osobnosti. Nechci se přitom plést do cesty historikům či dogmatikům a rozhodně si nedělám nárok na úplnost, jde mi spíš o sdělení toho, v čem mne tento pontifik oslovil či inspiroval.

Jako první inspiraci uvedu jeho zvědavou, nakažlivou, osobní a radostnou víru, která je průzračná i hluboká zároveň. Jako teologický vzor si bere geniální učení svatého Augustina, hlasatele Boží milosti, ale i Božího řádu lásky, vždyť Benediktova první encyklika je *Deus caritas est* = „*Bůh je láska*“. Právě láska dává vnitřní svobodu a smysl kázni i pokoře, které bylo u papeže možné obdivovat. Je například známé, že jako prefekt a kardinál rád chodil po Vatikánu pěšky v obyčejné černé klerice. Když byl poznán a požádán, zda by bylo možné fotografovat, vyhověl, hrnul se k fotoaparátu nebo k mobilu s tím, že dotyčnou osobu nebo skupinu samozřejmě rád vyfotografuje, vůbec ho nenapadlo, že by si chtěli vyfotografovat jeho. Joseph Ratzinger vykonával pečlivě svoji práci, ale přitom nacházel čas na četbu, teologická bádání, domácí kočky i na klavírního Mozarta ve vlastním provedení. Přiznávám, že když jsem si v médiích přečetl označení zemřelého pontifika jako Mozarta teologie, přišlo mi to nejen vtipné, ale i přiléhavé. Čisté melodické linie a hudební formy propojené v geniální Mozartově hudbě nacházejí analogii v Ratzingerově teologickém výrazu, který zřejmými, klidně pronesenými slovy ukazuje na velikost a krásu milovaného Boha. Dokázal propojit všední podněty do nevšední syntézy vlastního teologického vyjádření. Jako odborný poradce Josepha kardinála Fringse se účastnil Druhého vatikánského koncilu a mnohé texty tohoto významného účastníka sněmu nesou pečeť Ratzingerovy teologie, která se tak promítla i do dikce koncilních dokumentů. Jeho slavná slova o tom, že „*na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s Osobou, která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření*“, představují dodnes jedno z východisek pokoncilní teologie.

Velkou školou mohou být i jeho knihy vzpomínek. Vybavuje se mi např. údiv, když na jedné otevřené debatě tuším v Římě, přišla řeč na církev a proces s Galileem Galileim. Onen debatér nevyčítal církvi Galieiho proces a po-

pravu, ale naopak projevila překvapení nad tím, že církev tak dlouho nechala působit Galileiho ideově nepřijatelné názory, které by každá jiná společnost s podobným vlivem a působností zlikvidovala mnohem rychleji, důkladněji a nenápadněji a vůbec by nenechala takové názory šířit. Pohled tohoto člověka ukazuje i na možnost jiného pohledu, než je indoktrinované, jednostranné a v podstatě nespravedlivé odsouzení postoje tehdejší církve. Tento postřeh mi ukazuje na Benedikta XVI. jako na pozorně naslouchajícího, soustředěného muže, který přemýšlí, vůbec ne osobu, která je uzavřená ve svých názorech. Jako bych zde slyšel svého Pána: „Nesudte podle zdání, ale sudte spravedlivým soudem!“ (J 7,24).

Krátkou úvahu je namísto uzavřít posledními zachycenými slovy pokorného Božího služebníka: „Signore, ti amo!“ (= „Pane, miluji tě!“). Kdo by si zde nevzpomněl na Petrovo: „Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě miluji“ (J 21,17*). Děkuji svatému Otci Benediktovi za příklad skromné, účinné, moudré a neokázalé lásky k Bohu i k bližnímu, kterou žil v citlivosti na vnější okolnosti, a zároveň svobodný vůči nim.

P. Pavel Větrovec

Pastorační centrum

Vzdělávání pastoračních pomocníků ve farnostech

V roce 2023 pokračují setkání pro pastorační asistenty, akolyty, lektory, mimořádné služebníky eucharistie a další pomocníky ve farnostech. Konají se v Plzni na biskupství v diecézním sále od 9:30 do 15:30:

- 25. února postní rekolekce s P. Milanem Geigerem (přihlášky na pastoracni@bip.cz do 20. února)
- 18. března vzdělávací setkání s Mgr. Janou Černíkovou (přihlášky na pastoracni@bip.cz do 13. března)
- 14. října vzdělávací setkání s A. Hechtovou (práce s biblí)

Světový den nemocných 2023 (SDN)

SDN připadá na 11. února, na svátek Panny Marie Lurdské. Tento den nám má připomínat, že jsou lidé, kteří jsou nemocní a trpí.

SDN vyhlásil roku 1993 papež Jan Pavel II. Biskup Tomáš, biskup František i generální vikář Petr Hruška se v rámci SDN opět chystají navštívit nemocné v různých nemocnicích plzeňské diecéze. Ve farnostech nabízí kněží během bohoslužby možnost svátosti pomazání nemocných.

Kontinentální fáze synody

Kontinentální fáze synody

V polovině ledna byla ukončena kontinentální fáze synody v naší diecézi. Probíhala v úzkém kruhu čtyř skupinek (salesiánská farnost v Plzni-Lobzích, Sekulární františkánský řád a dvě celodiecezní), které synodální metodou hledaly odpovědi na otázky formulované v dokumentu pro kontinentální etapu synody (DKE):

- *Které intuice po přečtení a modlitbě nad DKE nejsilněji rezonují s živou zkušeností a realitou církve na vašem kontinentu? Které zkušenosti jsou pro vás nové nebo poučné?*
- *Jaká podstatná napětí nebo rozdíly se po přečtení a modlitbě nad DKE ukazují jako obzvláště důležité z pohledu vašeho kontinentu? Jaké otázky nebo problémy by se tudíž měly v dalších krocích procesu řešit a zvážit?*
- *Když se podíváme na to, co vyplývá z předchozích dvou otázek, jaké jsou priority, opakující se témata a výzvy k akci, které lze sdílet s ostatními místními církvemi po celém světě a projednávat během prvního zasedání synodálního shromáždění v říjnu 2023?*

Výstupy z těchto setkání pak byly shrnuty do dokumentu, který byl v lednu zaslán na ČBK a bude v rámci společného stanoviska ČBK přednesen na evropském kontinentálním shromáždění Synody o synodalitě 2021–2024. Do Prahy se k tomuto setkání ve dnech 5.–12. února sjedou delegace biskupských konferencí jednotlivých zemí Evropy a další zástupci církve.

Na první část kontinentálního setkání 5.–9. února dorazí do hlavního města 200 účastníků z celé Evropy, z toho 156 osob budou tvořit delegáti z 39 biskupských konferencí. Každá konference vyšle delegaci 4 osob složenou z předsedy dané konference a 3 dalších členů. Další 44 hostů budou

zástupci společenství či hnutí reprezentujících celou katolickou církev. Společně s nimi bude dalších 390 účastníků připojeno online.

V druhé části setkání 9.–12. února bude program pokračovat jednáním již jen 39 předsedů Rady evropských biskupských konferencí (CCEE), kdy se budou zabývat mimo jiné i reflexí výsledků z předchozích dní.

Vzniklý dokument pak bude sloužit (spolu s podobnými dokumenty z ostatních kontinentů) k vypracování pracovního dokumentu pro podzimní zasedání synody v Římě.

Nejzajímavějším momentem, který jsme při práci na „DKE“ mohli prožít a který nás doslova ohromil, je podobnost textů z různých biskupských konferencí světa s naší plzeňskou synodní syntézou či se zápisy z našich synodních skupinek. Tato skutečnost jednoznačně ukazuje na vedení celého synodálního procesu Duchem svatým. Pro příklad uvádíme některé citace z kontinentálního dokumentu s určením toho, ve které zemi vznikly. Posuďte sami, zda z nich také slyšíte stejné myšlenky a názory, se kterými se setkáváme i u nás:

- „Z plodů, semen a plevle synodality se většinou vynořují hlasy, které projevují velkou lásku k církvi a sní o církvi věrohodných svědků, o církvi, která je přijímající, otevřená a vstřícná vůči Boží rodině.“ (BK Zimbabwe)
- „Rostlo pochopení, že je důležité, aby všichni, kdo přijali požehnání křtu, kráčeli společně, sdíleli se mezi sebou a rozlišovali vedení Ducha svatého, který je volá. Silně jsme si uvědomili, že v synodální církvi je společné putování cestou, jak se stát misijní církví.“ (BK Japonska)
- „Někteří vyjadřovali pochybnosti o výsledku synodálního procesu, protože církev vnímají jako rigidní instituci neochotnou se měnit a modernizovat, anebo kvůli podezření, že výsledek synody je předem stanoven.“ (BK Kanady)
- „Dochází k silné mobilizaci Božího lidu, objevuje se radost ze setkávání, společného putování a možnosti mluvit svobodně. Někteří křesťané, kteří se cítili zranění a distancovali se od církve, se během této konzultační fáze vrátili.“ (BK Středoafričské republiky)
- „Setkání v duchu synodální metody, při nichž mohou všichni členové shromáždění nebo společenství otevřeně a upřímně vyjádřit svůj názor, a rovněž i setkání s různými skupinami mimo církev, by měla pokračovat. Tento druh spolupráce by se měl stát jedním z „nepsaných zákonů“ církevní kultury, aby se tak podpořilo sbližování mezi členy církve a skupinami ve společnosti, což lidi pomůže připravit k hlubšímu dialogu.“ (BK Lotyšska)
- „Svět potřebuje, církev, která jde vpřed, odmítá rozdělení na věřící a nevěřící, dívá se na lidstvo a nabízí mu víc než učení nebo strategii – zkušenost spásy, „přelítí darů“ jako odpověď na nářek lidstva a přírody.“ (BK Portugalska)

Pokud byste se chtěli o synodálním procesu, zejména o jeho kontinentální fázi, dozvědět více, můžete nás pozvat do své farnosti na povídání a diskuzi o synodě.

Jana Černíková a Jindřich Fencel
diecézní koordinátoři

Reflexe dokumentu „Rozšíř prostor svého stanu“ – Plzeňská diecéze

U všech zúčastněných silně rezonuje obraz stanu, shodnost celé řady zápisů napříč BK celého světa dosvědčují vedení Duchem svatým. *„Synodální způsob fungování církve je poslední šancí vrátit se tam, kde by to mělo být, je to příležitost naplnit přání našeho Pána.“* Více informací k synodálnímu procesu naleznete na webu www.bjp.cz.

Otázka č. 1

- **Radikální inkluze:** mnohé osoby se cítí být v církevním společenství nepřijati např. mladí nebo lidé na okraji společnosti, nebo z něj vyčleňováni, např. z důvodu rozdílné sexuální orientace nebo z důvodu života v neplatném manželství či v partnerském vztahu bez uzavření manželství. *„Přestat přemýšlet v kategoriích my a oni; rány světa jsou rány církve; jestli nebudeme dýchat se světem, nejsme věrohodní.“*
- **Srozumitelný jazyk:** jazyk, který používáme, formuje skutečnost, ve které žijeme, ovlivňuje způsob myšlení a vytváření názorů.
- **Rozlišování a rozhodování na základě synodálních principů:** synodální metoda je účinný nástroj spoluúčasti a prevencí klerikalismu.
- **Zapojení žen v církvi:** nejen při pomocných pracích, ale také v pastorační činnosti, v rozhodování a strukturách církve.
- **Osobní duchovní život v komunitě:** je nutné osobní obrácení, spoluúčast na životě církve, vytváření společenství, četba Písma, svědectví a vzájemné povzbuzování, formace.
- **Ekumenická spolupráce.**

Otázka č. 2

- **Malé zapojení žen v církvi:** ve strukturách církve, v pastorační i v rozhodování.
- **Spoluúčast:** synodální slavení liturgie, zapojení všech na životě církve; ujasnění role ordinovaných služebníků; spoluúčast všech vyplývající ze křtu.
- **Uzavřenost církevních společenství,** neschopnost otevřené komunikace; jsme zaměřeni ad intra – misijní poslání – společné vycházení se neděje.
- **Absence péče o vyloučené a ochrana stvoření.**
- **Individualismus a konzumerismus vs. komunio** jako překážka synodálního procesu; *„jen já a můj Bůh – kvůli „duchovnímu“ životu nevidíme život z Ducha“.*
- **Nedostatečná transparentnost:** předcházení a upozorňování na zneužití autority v církvi, malá informovanost o záměrech a postupech církevních institucí; naslouchání odborníkům.

- **Obavy ze synodálního procesu**, kam nás dovede; mentalita udržovat a chránit vs. vydávat se na cestu.
- **Zdobrovolnění celibátu.**

Otázka č. 3

- Klíčová je **změna** na třech úrovních současně: **struktury, formace a spirituality**. Reforma církevního práva.
- **Radikální inkluze** (opravdu nikoho nevylučovat, nevytvářet elitu a „křesťany druhé třídy“). „Odmoralizování by udělalo moc dobře. Morálka je důsledek, ne východisko.“
- **Otevřenost a transparentnost**; bezpečné prostředí, včetně preventivních opatření proti zneužití autority v církvi.
- **Zapojení žen** v církvi (zapojení žen změny církev); současně církev by se měla zastávat žen obecně (např. rovnost platů ve společnosti).
- Reflexe možností **změny podmínek ke kněžskému svěcení** (svěcení ženatých mužů) + reforma formace v semináři; kněží neví, jak být synodální, starší i mladí.
- **Ekumena** – společné setkávání, hlásání a slavení.
- **Synodální formace Božího lidu k životu ve společenství**; rozvoj služeb v církvi (katechisté...). Napětí: společenství zaměřené na sebe (ad intra) vs. vycházení ven.
- **Rady farnosti** – složení, spoluzodpovědnost, naslouchání a rozlišování.

10. ledna 2023

Co se chystá

Co se chystá

VEŠKERÉ PLÁNOVANÉ AKCE NAJDETE NA WWW.BIP.CZ

Diecéze plzeňská

4. února Národní týden manželství: Pouť nejen pro manžele, Švihov

Zveme vás na společnou pouť v okolí města Švihov. Sraz v 9:39 na zastávce Švihov, žel. st. Plánovaná trasa bude dlouhá cca 8 km. Přihlašování na www.bip.cz.

Co nás kromě putování ještě čeká?

- *společná bohoslužba*
- *oběd v místě*
- *program na téma „Manželské kontrasty“*
- *paralelní program i pro děti*
- *v případě příznivého počasí sáňkování*

Odjezd vlaků:

- **Plzeň – Švihov** 8:40–9:19
- **Klatovy – Švihov** 9:30–9:39
- **Švihov – Plzeň** 16:37–17:19
- **Švihov – Klatovy** 16:18–16:27

10.–12. února Dny ztišení pro pedagogy, Holostřevy

Víkend pro pedagogy na téma „*Nebojte se*“ s podtitulem „*Prožívat pokoj v nepokojném světě*“.

Akce proběhne na faře v Holostřevěch, doprovodí ji jáhen a učitel Elva Frouz. Začíná se v pátek v 19:00 společnou večeří, konec je plánován na neděli kolem 13:00 po společném obědě.

- **Ubytování:** pro spaní je potřeba vybavit se spacákem a dalšími potřebami dle vlastních zvyklostí, pro pohyb po faře si přivezte přezůvky;
- **Cena:** 750 Kč; v ceně je zahrnuto ubytování a celodenní strava;

- *Program:* v programu najdete čas pro společné i osobní ztišení, prostor pro duchovní rozhovor, povídání o odvaze všedního dne nebo našeho strachu ve světle biblických příběhů a nebude chybět ani možnost společné modlitby a bohoslužby. Podrobný program zašleme přihlášeným účastníkům nebo na požádání na níže uvedené adrese.
- *Přihlašování:* do 6. února e-mailem na adresu cernikova@bip.cz; uveďte v něm, jméno, příjmení, telefonní kontakt a název zaměstnavatele; maximální počet účastníků je 15.

18. února od 9:00–17:00 Oblastní setkání charismatické obnovy, Plzeň

Setkání proběhne v diecézním sále na biskupství. Je určeno pro všechny, kteří se považují za součást charismatické obnovy nebo s ní sympatizují. *Program a přihlášky* naleznete na webu www.bip.cz.

19. února – 16. dubna Cesta ke svobodě: V duchu a v pravdě, online

Zveme vás na postní duchovní obnovu online. Texty a zamyšlení na každý den, týdenní výzva, askeze, pravidelné nedělní setkání online ve skupinkách (6–10 lidí). Duchovní obnovu připravili P. Vlastimil Kadlec a Jindřich Fencel. *Více informací* na www.bip.cz. Přihlašujte se do 18. února 2023 do 23:59 také na webu biskupství.

2.–20. února Světový den nemocných 2023

Světový den nemocných připadá na 11. února. Ve farnostech kněží nabízí během bohoslužby možnost svátosti pomazání nemocných.

Karlovy Vary

12. února od 14:00 Poutní mše k Panně Marii Lurdské, Skoky

Poutní mše sv. proběhne v kostele Navštívení Panny Marie.

Klatovy

22. února od 18:00 Koncert Gospel Time, Klatovy

Zazpívají žáci a učitelé ZUŠ J. Kličky Klatovy. Koncert se uskuteční v refektáři jezuitské koleje v Klatovech. Sbor představí duchovní písně v klasických i moderních úpravách pro pěvecký sbor a doprovodnou kapelu. Hostem večera bude zpěvačka Adriana Christovová.

25. února od 9:30 Den vikariátu Klatovy a Plzeň-jih, Švihov

Společný den obou vikariátů začne v místním kulturním domě, zakončen bude v 15:00 bohoslužbou celebrou biskupem Tomášem.

Plzeň-město

19. února od 15:30 Maškarní odpoledne v Domečku, Plzeň

24–26. února Duchovní obnova pro mládež (15–18 let), Hájek u Prahy

Obnova proběhne ve františkánském klášteře v Hájk u Prahy. Tématem bude „Komunikace ve vztazích“. Akce se zúčastní Eva Netrhová a Pavel Fořt. Více informací a přihlášky u br. Marka (marek@ofm.cz, +420 739 583 452).

Plzeň-jih

25. února od 9:30 Den vikariátu Klatovy a Plzeň-jih, Švihov

Společný den obou vikariátů začne v místním kulturním domě, zakončen bude v 15:00 bohoslužbou celebrowanou biskupem Tomášem.

Plzeň-sever

23. února od 19:00 On-line večerní škola, online

Obláti z Plas vás zvou na druhý ročník teologické on-line školy, který probíhá každý poslední čtvrtek v měsíci. Zaměří se na biblistiku, zvláště tím způsobem pak na Lukášovo evangelium. Více informací na e-mailu vlastimil.kadlec@bip.cz.

Sokolov

10. února od 20:00 Farní ples 2023, Sokolov

Ples se uskuteční ve velkém sále MDK v Sokolově. Vstupenky je možné pořídit u Rudolfa Tlustého, tel.: +420 605 813 821.

Tachov

24.–26. února Promítání u kamen, Holostřevy

Komunita Noe zve na faru v Holostřevěch na promítání u kamen. Výborné filmy v klenuté místnosti barokní fary u kamen s praskajícími dřevem. Více informací na e-mailu komunita@komunita-noe.cz.

Okénko pro děti

Uvedení Páně do chrámu

Josef s Marií potkali v chrámu, kam přišli Bohu poděkovat za svého novorozeného syna, starého proroka Simeona a prorokyni Annu. Simeon o Ježíši řekl, že je „světlem světa“, a proto se v tento den žehnají v kostelích svíce.

Spočítej a rozsviť žlutou pastelkou všechny svíce, které najdeš na obrázku.

Barbora Švédová

Okénko pro děti

„VĚŘÍM V BOHA, OTCE VŠEMOHOUCÍHO, STVOŘITELE NEBE I ZEMĚ“

Bůh stvořitel

Z minulého zamyšlení od Pavla Frývaldského už dobře víme, že u slovesa „věřím“ ve vyznání víry nejde jen o konkrétní pravdy víry, tedy o to, v co věřím, ale jde v první řadě o můj vztah důvěry, přátelství a lásky k tomu, kdo stojí na počátku těchto pravd. Nejinak je tomu i v našem dnešním verši. A troufnu si říct, že po staletích, kdy teologie kladla důraz především na objektivní obsah víry, je třeba dnes znovu zdůrazňovat víru jako úkon důvěry, jako jeden ze způsobů lidského poznání. Vírou – důvěrou poznáváme určitou část skutečnosti. A tento nástroj poznání není omezen jen na tzv. věřící, máme ho všichni. Bez víry – důvěry bychom nenastoupili v plzeňských sadech Pětatřicátníků do „čtyřky“ (pokud tedy chceme jet na Bory), aniž bychom se nejprve zeptali řidiče, jestli řídí opravdu „čtyřku“ nebo tam to číslo dal jen proto, aby nás zmátl.

Je také třeba říct, že pravdy naší víry nelze rozkrájet a oddělit. Vytvářejí organickou jednotu, ale my nemáme v našem lineárním způsobu smýšlení

a komunikace jinou možností než o nich mluvit odděleně. Proto je ale krásné, že starobylá tradice „creda“ staví hned vedle sebe Boha všemohoucího Stvořitele a Otce. Určitě proto, aby nám bylo hned jasné, že jedno označení bez druhého nedává o našem Bohu plný obraz. Začínat Bohem Stvořitelem nebe a země je sice logické, ale ne biblické. Středem biblické zvěsti Starého zákona není příběh stvoření, který ani nebyl napsán jako první, ale exodus, vyjití z Egypta, osvobození vyvoleného národa. A podobně je tomu i v Zákoně novém. Chronologicky i teologicky prvními jsou úryvky o Kristových Velikonocích, tedy jeho exodu. A v těchto biblických verších vystupuje do popředí obraz Boha jako Otce. Jistě, Bůh je také všemohoucí Stvořitel nebe a země a mezi ním a stvořením je nepřekonatelná propast, ale opravdovou křesťanskou novostí je to, že „stvořitelský“ vztah Bůh – člověk byl v Kristu už jednou pro vždy překonán a nahrazen vztahem Otec – syn, Otec – dcera, a to je jádro radostné zvěsti, která mění všechno.

Navíc jen to, že věříme v Boha, který je jednotným společenstvím tří osob – Otce, Syna a Ducha svatého, nám umožňuje pochopit i to, proč On, Bůh, který je z vlastní definice všemohoucí, absolutní, přesažný a dokonalý, se vůbec „rozhodl“ tvořit. Bůh, který je opravdovým Bohem tvořit nepotřebuje. Kdyby Bůh něco potřeboval, něco „musel“, znamenalo by to, že mu něco chybí, a tudíž by ani Bohem nebyl. Bůh netvoří z nutnosti. Stvořitelský čin je svobodným konáním Boha, který je Láska. To je jediné možné zdůvodnění toho, proč Bůh tvoří něco jiného, bytostně odlišného, než je on sám. Láska ze své podstaty tvoří. Proto je pro nás naprosto zásadní přijmout svou vírou – důvěrou Boží zjevení o tom, že Božím vnitřním životem je dynamický vztah mezi třemi osobami Otce, Syna a Ducha svatého. Základem je tedy komunio (společenství), radikální vztahovost tří odlišných osob. Ale pozor, ne osob v dnešním slova smyslu, kdy vnímáme „osobu“ jako synonymum k „jedinci“ (individu), ale ve smyslu řeckých církevních otců, pro které byla osoba bytostí definovanou vztahem, bytostí, která vychází ze vztahu k druhému. Otec je otcem jen proto, že existuje také syn nebo dcera. Jinak by otcem vůbec nebyl. V Bohu nelze říct „já“, aniž by okamžitě nebylo řečeno „ty“.

Jsme stvoření Láskou a z lásky, Bohem, který je společenstvím v odlišnosti, a to není jen abstraktní filozofování, ale naprosto zásadní životní otázka s obrovským dopadem na člověka a církev, protože jsme tímto Bohem – Otcem a Stvořitelem byli stvoření podle jeho obrazu a podoby.

Vlastimil Kadlec, OMI

Předvánoční milá návštěva v Mateřské škole kardinála Berana Plzeň

Ve vrcholícím adventním čase dorazila do MŠKB na trojtřídní pobočku na Borech milá návštěva v podobě pana biskupa Tomáše Holuba a pana rektora ZČU Miroslava Holečka. Oba návštěvníci byli s radostným očekáváním přivítáni na borské pobočce, kde probíhá předškolní vzdělávání

ní na jedné křesťanské a dvou „humanitních“ třídách. Měli možnost projít prostory všech tříd a vidět, jak se daří dětem i dospělákům v naší školce. Mohli spoluprožívat báječnou atmosféru naší mateřinky a na chvíli se vrátit do dětských let. *(red. zkráceno)*

Petra Mayerová
ředitelka MŠKB

Církevní gymnázium Plzeň 1992–2022**Třicáté výročí! Je to vůbec možné?**

Každé pondělí v čase velké přestávky probíhá na naší škole pravidelné jednání pedagogické rady, při kterém kromě běžných záležitostí ředitel gymnázia vždy na začátku popřeje těm vyučujícím, kteří právě slaví narozeniny – třicáté první, čtyřicáté deváté anebo kulatiny, šedesáté. A to jsou momenty, které o našem pedagogickém sboru a naší škole sdělují, že stejně jako svět „tam venku“, i my se měníme. Učitele, kterým jsme na podzim roku 2017 spolu s otcem biskupem Mons. Tomášem Holubem děkovali za čtvrtstoletí trvající službu na CG, na naší škole již téměř nenajdete. A ty současné, o generaci mladší, naši první absolventi ani neznají. Není divu, 1. září

2022 totiž uplynulo na den přesně již třicet let od okamžiku, kdy zakladatelka školy a její historicky první ředitelka Mgr. Jana Hrbotická vítala se svými tehdejšími kolegyněmi a kolegy naše první žáky.

A jak jsme si výročí připomněli? Ve středu 21. září 2022 jsme našim žákům darovali den bez školních povinností a uspořádali jsme pro ně akci „Velká přestávka“. Všichni žáci naší školy si podle svého zájmu mohli místo běžné výuky vybrat z pestré nabídky aktivit právě tu, která je zajímavá nejvíc, a prožít tento den se spolužáky napříč všemi ročníky.

Někteří strávili den hraním deskových her, jiní vyráběli rozličnosti ve výtvarných dílnách, další se vydali na výstavy a exkurze do Prahy či putovali krajinou zaniklých vesnic. Nechyběl ani filmový klub s popcornem, putování křesťanskou Prahou, beseda s pilotem velkých dopravních letadel a samozřejmě velká spousta sportovních klání. Pro angličtináře byl připraven celodenní kvíz o zvířecích obyvatelích v plzeňské ZOO. Největší ohlas ale sklídila návštěva Bohemia sektu ve Starém Plzenci.

Třicáté výročí existence také bylo a je impulzem ke vzpomínkám a bilan-cování. Kolik žáků úspěšně absolvovalo, to víme, ale kolik párů se dalo dohromady během studia nebo působení na CG? Odpověď na tuto otázku jsme získali díky výzvě uveřejněné na webových stránkách školy, kam manželské páry z řad absolventů mohly popsat svůj příběh a připojit fotografii. Možná, že aktuální počet 32 manželských párů vzniklých na CG není zdaleka výčtem konečným.

V sobotu 5. listopadu 2022 se u příležitosti třicátého výročí otevřely našim absolventům dveře církevního gymnázia a posléze i restaurace Na Spilce. Podle našich propočtů se sešlo minimálně cca 300 osob! Na úvod slavnostního večera ředitel školy pozdravil absolventy, vzpomněl na vyučující, kteří se letošního jubilea nedožili, a poté vyzpovídal několik bývalých žáků, kteří na škole nyní působí v roli pedagogů. Pak už následovala volná zábava. Slavnostní večer se vydařil a my společně s našimi absolventy doufáme, že se nejen při podobných příležitostech budeme vídat i nadále.

A právě takovou možností k dalšímu setkání bude poslední událost, kterou si naše výročí připomeneme! Ve čtvrtek dne 11. května t. r. proběhne od 16.30 h v katedrále sv. Bartoloměje za účasti otce biskupa Mons. Tomáše Holuba benefiční koncert našich talentovaných žáků spojený s oceněním těch, kteří v letošním školním roce dosáhli či ještě dosáhnou úspěchů ve školních soutěžích a olympiádách. Milí čtenáři diecézního zpravodaje, budete-li mít čas i chuť, nenechte si tuto příležitost ujít – přijďte, jste srdečně zváni!

D. Petříček
ředitel CG Plzeň

Z průběhu Tříkrálové sbírky

Co říkají zkušení koledníci?

Tříkrálové skupinky vyšly koledovat ve dnech 1.–15. ledna. Jaké dojmy mají z letošního průběhu sbírky zkušení koledníci? Odpovědi byly zaznamenány ještě před koncem koledování.

„Letos se chodilo dobře, protože bylo dobré počasí. Některý rok máme více dětí, jindy více vedoucích, letos to bylo tak akorát. Raději chodím na vesnicích než ve městě. V naší vesnici se koleduje nejlépe, protože vždycky se koleduje nejlépe tam, kde to znáte,“ říká radostně Marie Macošková, ředitelka Oblastní charity Bor. „Letos byla velká koleda dobrot pro děti do tašky. V jedné vesnici jich dostaly tolik, že jsme tašku ani nemohli unést,“ doplňuje Marie Macošková novinku, která v minulých ročnících nebyla tolik patrná.

„V Chebu máme deset stacionárních kasiček a asi patnáct kolednických skupinek, jsem zvědavá, jaký bude výtěžek. Vypadá to, že letos stacionární kasičky, na rozdíl od uplynulých dvou covidových let, tak plné nebudou. Lidé přece jen raději vidí živé koledníky a čekají na ně. Hodně jsme se snažili chodit po městě, abychom lidem dali šanci koledníky potkat. Každému jsme přáli osobně do nového roku, hezky jsme se s nimi pozdravili, promluvili si, napsali požehnání. Lidský rozměr sbírky mi připadá stejně důležitý jako ten benefiční. Někteří koledníci říkali, že mají dojem, jak kdyby za navštívenými seniory nikdo celý rok nepřišel. Měli pocit, že jsou po dlouhé době první, kdo je navštívil, oslovil, chvílku s nimi strávil. V tom má koledování po domácnostech velký význam,“ zamýšlí se na uplynulými prokoledovanými dny Eva Kolařová, ředitelka Farní charity Cheb.

„Jsem nadšený, mě to baví, lidé jsou tak ochotní a tak štedří! Myslím si, že čím je větší krize, tím jsou lidé otevřenější. Lidé jsou zvyklí, že za nimi chodíme, čekají na nás, koledníci dostávají mimo peněz také mnoho jídla a sladkostí, z koledy jsme nesli ještě i dvě nebo tři tašky jídla,“ zmiňuje Jan Sebján, ředitel farních charit v Sokolově a Kraslicích. Je nadšený také z uskutečněných tříkrálových koncertů. V současné době již počítá výtěžek pokladniček, který předčil všechna očekávání.

„Je úžasné, jak nám s Boží pomocí přeje počasí. Chodím dvacet jedna roků a tohle je požehnání, nejsme mokří, nevlhnou nám nohy, nemrzíme.

Lidé na nás čekají a vítají nás, jsou vstřícní. Prvně se nám jako dobrovolníci přihlásili i skauti v Rokycanech," pochvaluje si Alena Drlíková, ředitelka Oblastní charity Rokycany.

„Skvělé! Koleduji čtvrtý den a půjdu ještě o víkend. Po práci jdu od čtyř do osmi koledovat a vracím nadšená. Je to úplně bezvadné. Obce koledování vyhlašují, takže lidé na nás klidně v sedm večer čekají s otevřenou náručí. Do kasiček dávají i velké bankovky a dětem spoustu dobrot. Na několika místech máme vždy občerstvení, jednou koláč, jinde vošouchy, prostě paráda!“ neskřívá nadšení koordinátorka Tříkrálové sbírky Oblastní charity Klatovy Miroslava Tomšíková.

„Chodil jsem koledovat sedm dnů a nesetkal jsem se s žádnou špatnou reakcí. Mám pocit, že lidé dávali více peněz než před covidem. Jsem spokojený a i další koledníci se vraceli s plnými kasičkami s tím, že lidé na ně byli hodní,“ říká Aleš Klúč, ředitel Farní charity Karlovy Vary.

„Sestavy skvělých koledníků byly se mnou na cestách devět dnů s velkou radostí v Plzni na Slovanech a pak v Rochlově a Blatnici. K + M + B + 2023. Bohu a vám všem děkuji. Koledujeme s láskou,“ říká ředitel Diecézní charity Plzeň s vděčností za společné koledování se zaměstnanci diecézní charity.

Koledování se zúčastnily významné osobnosti regionů

O publicitu Tříkrálové sbírky se aktivně zasadily i některé významné osobnosti veřejného života Plzeňského a Karlovarského kraje. V čele tříkrálového průvodu z karlovarského magistrátu šel 3. ledna s emeritním biskupem plzeňským Františkem Radkovským hejtman Petr Kulháněk a primátorka Andrea Pfeiffer Ferklová. Po proslovech na pódiu před hlavní poštou zde biskup František požehnal koledníkům a posvětil křídly. Slavnostní zahájení proběhlo ve stejný den i na plzeňské radnici za účasti biskupa plzeňského Tomáše Holuba a primátora města Romana Zarzyckého. Kolednický sbor posléze nastoupil do koňského povozu, který dovezl malé koledníky s otcem biskupem Tomášem a primátorem Zarzyckým před portál katedrály. Zde se odehrál vánoční příběh ztvárněný Staroplnzeňským Živým Betlémem. V závěru pak biskup Tomáš požehnal koledníkům a posvětil křídly.

V obou krajských městech naší diecéze vyšel biskup Tomáš na koledu Kraje + Města + Biskupství. Nejprve v Karlových Varech s hejtmanem Petrem Kulhánkem a primátorkou Andreou Pfeiffer Ferklovou, jejich cesta začala na magistrátu a posléze se ubírala po areálu krajských úřadů v Závodní ulici. Přímo na svátek Tří králů koledoval biskup Tomáš také v Plzni s hejtmanem Rudolfem Špotákem a primátorem Romanem Zarzyckým, vedle úřadů v centru města zavítala jejich výprava také na Biskupství plzeňské, do pobočky ČSOB, na Západočeskou univerzitu v Plzni, do závodu Škody Transportation nebo do Plzeňského Prazdroje.

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

Facebook: DCM Plzeň

Instagram: dcm_plzen

YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz

e-mail: dcm@bip.cz

Studentské středy na DCM

- 17:00 **Středoškolské spolčo** – pro všechny středoškoláky, co chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát. Neboj se toho a přijď se alespoň podívat.
- 19:00 **Studentská mše sv.** v kostele Narození Panny Marie (možnost svátosti smíření od 18:45)
- 20:00 **Vysokoškolské společenství HORA** – farní sál (více o programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“)

Připravované akce:

BeYOUtiful

Jarní víkend pro holky proběhne 17.–19. 3. 2023 na DCM Plzeň. Naším hostem bude salesiánka Maki a popovídáme si spolu o kráse, umění, životě a jak se navzájem prolínají. Víkendovka je určena pro všechny dívky od 12 do 20 let. Cena je 600 Kč. *Více informací a přihlášky na webu: dcmplzen.cz/akce.*

Log in!

Diecézní setkání mladých s otcem biskupem bude letos opět před Květnou nedělí. Proběhne 31. března – 1. dubna v Plzni. Program bude volně svázán se Světovými dny mládeže, které se konají v létě v Portugalsku. Ale samozřejmě, že Log in! je samostatně stojící akce a nemusíte se bát přijet, pokud o Lisabonu vůbec neuvažujete. Pro všechny, kdo jedou na SDM do Lisabonu je účast na Log in! velmi doporučována. *Více informací a přihlášky již brzy na webu DCM a Facebooku.*

ReQuest

Historicky první víkendovka pro qešťáky (účastníky tábora Quest) proběhne 21.–23. dubna v Plzni v Salesiánském středisku mládeže. Tento víkend bude mezikrokem mezi loňským Questem a tím letošním. Program bude plný her a povídání, nebude chybět katecheze, společná mše svatá a samozřejmě skvělé jídlo. *Více informací a přihlášky na webu DCM.*

QUEST

Již tradiční letní tábor pro všechny od 12 do 15 let proběhne letos **13.–19. srpna** v Nečtinech. Téma bude navazovat na předchozí Quest – tedy Pán Prstenu. Účastníci se mohou jako každý rok těšit na nabitý program plný her, povídání, katechezí, večerních chval a letních radovánek, nebude chybět krátký výlet, mše svatá, sport a tvořivé dílny. *Více info a přihlašování na webu DCM.*

Minitab

Ministrantský tábor pro kluky a holky od 10 do 15 let (nejen od oltáře) bude letos opět v Horní Blatné, a to 19.–26. srpna. Letos nás týdnem provede příběh sv. Ignáce z Loyoly (Omnia ad maiorem Dei gloriam). Dením chlebem účastníků bude příprava na službu u oltáře, sdílení, modlitba, sport a hry. *Více informací a přihlášky na webu DCM nebo u vedoucího tábora Marka Vilímka (+420 739 583 452, vilimek@bip.cz).*

Creative

Opět v létě pořádáme tvořivý festiválek Creative, a to 25.–27. srpna. Akce je určena pro všechny mladé duchem. Víťame nadšené studenty, mladé pracující, rodiny s dětmi i dříve narozené, kteří si chtějí užít společný víkend plný tvorby, hudby a úžasných lidí. Letos budeme oslavovat Boha Stvořitele poprvé na novém místě, a to v krásných prostorách kláštera Teplá. Na přípravě programu a výběru workshopů již pilně pracujeme. Bližší informace očekávejte ale až v koncem února. *Sledujte web i Facebook DCM nebo přímo webovky festivalku www.creativefest.cz.*

Světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu

Setkání mladých lidí z celého světa s papežem + programy v místních farnostech se uskuteční 26. července - 6. srpna v Portugalsku. Toto setkání je určeno pro všechny od 16 do 30 let. SDM je zážitek na celý život! Příští takové setkání se bude v Evropě konat až za 6 let.

Veškeré informace o setkání najdete na www.svetovednymladeze.cz.

Biskup Tomáš Holub chce mladé podpořit v křesťanské aktivitě a tvorbě společenství co nejvíce, a tak nabízí každému mladému, který žije a účastní se života v plzeňské diecézi, finanční příspěvek ve výši 17 000 Kč.

Více o finančním příspěvku plzeňského biskupství naleznete na *webu a Facebooku DCM.*

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Karmelitánské knihkupectví se v měsíci lednu nového roku rozloučilo s paní vedoucí Majkou Lachmanovou, která již v prosincovém čísle informovala o svém rozhodnutí přejít do zaslouženého důchodu.

Paní Majko, chtěla bych Vám tímto velmi poděkovat za Vaši velkou podporu. Byla jste mi vždy maximálně nápomocna a i když jsem s Vámi měla možnost pracovat jen krátce, byla jste pro mne skutečně inspirativní. Vaše oddanost našim zákazníkům měla na knihkupectví za ta léta vždy obrovsky pozitivní vliv. Jsem ráda, že jsem měla příležitost Vás poznat a patří Vám mé upřímné uznání a poděkování.

Bc. Tereza Pošvec Matyášová
vedoucí prodejny

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba **ÚNOR**:

Pondělí: 9:00–17:00

Úterý: 8:00–16:00

Středa: 9:00–17:00

Čtvrtek: 9:00–17:00

Pátek: 8:00–16:00

V pátek 24. února bude z provozních důvodů zavřeno.

Knižní a jiné novinky:

Být živí v Bohu, Timothy Radcliffe

Křesťanská víra je pozváním k plnosti života v přátelství s Bohem a lidmi. Jak toto pozvání tlumočit lidem dnešního světa? Jak novým způsobem uchopit a předávat „starou“ dobrou zprávu, udržet vše podstatné a zároveň odstranit nepravdivé, zkrešující nánosy a předsudky? Autor zve čtenáře na vzrušující cestu, aby spolu s nimi objevoval, co to znamená být živí v Bohu. Ukazuje, jak nás pravdivě prožívaná víra vyvádí z vězení na čerstvý vzduch, od černobílého vidění k barevnému, jak nás osvobozuje, léčí, povolává k obzoru bez střechy. Jak osvěcuje všechno, co děláme a čím jsme.

Učedníkem rabína Ježíše, Ann Spangler, Lois Tverberg

Představ si, že žiješ v roce 30 a učíš se u největšího rabína všech dob Jaké by to asi bylo, kdybychom se mohli přenést do prvního století a sedat u nohou rabína Ježíše, stejně jako jeho židovští učedníci? Jak by znalost zvyků, představ a tradic tehdejší židovské kultury ovlivnila naše chápání evangelia?

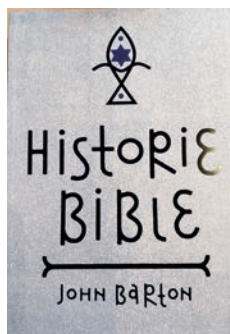
Autorky předkládají obraz Ježíše jako židovského učitele z prvního století s přesností vědců, dramatickostí dobrých vypravěčů a vnitřním zaujetím učedníků. Tato kniha bude velkým obohacením jak pro odborníky, tak pro laiky. Z této studie, která je podpořena pečlivým zkoumáním starověkých textů i nejnovějšími archeologickými objevy, zaznívá jasná výzva k následování biblického Ježíše.

Historie Bible, John Barton

Kniha představuje „dějiny Bible“, a to jak dějiny jejího vzniku a utváření, tak dějiny jejího působení, způsobů interpretace a užívání v židovské a křesťanské tradici. V širokém záběru, a přitom s detailní přesností a vykreslením svěbytných odstínů představuje místo a roli Bible v dějinách evropské kultury na cestě od starověku dodnes. Starozákonní i novozákonní látky autor zakresluje do příslušných historických kontextů a náboženských tradic v jednotlivých kulturních epochách, jimiž procházely, a ukazuje, jak biblické texty prostředím svých nositelů utvářely a jak byly tímto prostředím také utvářeny a nově interpretovány.

Tato mimořádně zdařilá publikace získala na britském knižním trhu v roce 2019 několik prestižních ocenění. Její autor, britský teolog a biblista z Oxfordské univerzity, vynikajícím způsobem zvládl podat rozsáhlou a značně rozmanitou, vnitřně složitou a komplexní látku. Současně – jakoby mimochodem – přitom čtenářům poskytuje vhled do moderního bádání o Bibli a učí je zásadám kritického uvažování o literárních i historických souvislostech biblických látek i o problematice jejich užívání, výkladů a interpretací. Četba této knihy tak své čtenáře nejen spolehlivě informuje, nýbrž v pravém slova smyslu odborně vzdělává a kultivuje. Jak pro okruh křesťanských čtenářů, tak pro široké kruhy „sekularizovaných“ zájemců o solidní vhled do biblické problematiky představuje toto kompendium mimořádně kvalitní titul dlouhodobé hodnoty.

Toulky naší diecézí

Putování Černými vrchy

Milí přátelé, nazujme pořádné boty, vezměme si svačinu, dalekohled a modlitební knížku a vyražme na další výlet po naší diecézi. Místo koloběžek pro děti z minulého výletu využijeme dnes spíše terénní kočárek s náhonem 4×4.

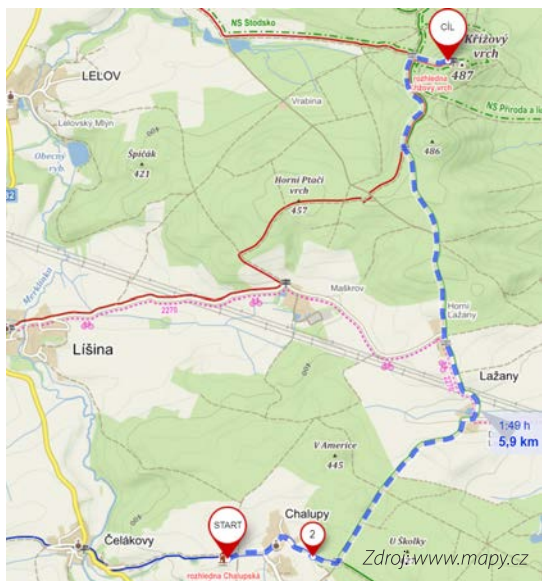
Popojedeme nad Merklín k málo známé vesničce Chalupy, kde se na vršku Prant vypíná pozoruhodná novostavba repliky strážné tvrze typu Limes romanus z doby římské, rozhledna Chalupská Štěpánka. Je to soukromá stavba. Zajímavé, že? Kdo z nás má na svém kopci svou vlastní rozhlednu? Postavili ji svépomocí nadšenci kolem P. Štěpanovského a o víkendech bývá volně přístupná. Kolem rozhledny je v malebném chaosu rozprostřena spousta prolézaček, kempoviště a několik neolitických polozemnic. Pořádně si to prohlédneme, něco takového se jen tak nevidí!

Seběhneme nyní po modré značce do překvapivě malebných Chalup, kde nás na návsi vítá památkově chráněná kaplička Nejsvětější Trojice a pokračujeme k lesu k Babiččině vyhlídce, velmi milému to místu. V lese nás rozcestník napojí na zelenou značku vedoucí k dnešnímu cíli – Křížovému vrchu. Cestou si můžeme natočit vodu v osadě Lažany a prohlédnout si subtilní dřevěnou zvoničku. U spojení s červenou značkou stojí malá, nově opravená, boží muka Na rozcestí, pak začneme pomalu, ale vytrvale stoupat, až se dostaneme přímo pod kopec. Každoročně první sobotu v květnu zde pořádá farnost v Nýřanech pravou křížovou cestu se zpěvy, modlitbami a mší svatou pod velkým krucifixem u cesty a účast bývá dosti hojná.

K samotnému poutnímu místu slavného choťšovského kláštera vedou dvě trasy – buď se značným úsilím vylezeme do strmého svahu lemovaného torzy soch křížové cesty a naučnými cedulemi, nebo zvolíme táhlou spirálu lesní silničky za závorou vpravo.

Samotný vrch má pohnutou historii. Místo zvané Vrabina, od 18. století známé jako Křížový vrch, zakoupil choťšovský klášter roku 1243. Kdysi zde

stál dřevěný kříž, vyřezávané dílo s tělem Kristovým v životní velikosti. Podobně jako na jiných místech, i zde se stával zastávkou poutníků a místem konání mší. Roku 1746 kříž údajně provedl zázrak: během pobožnosti se obrátil. Tomu byli přítomni mnozí místní obyvatelé. Div se stal známý v širokém okolí a poutníci sem směřovali častěji než dříve. Byl postaven kostel, do nějž byl slavný kříž umístěn. Při josefínských reformách byl však záhy zbořen, aby byl koncem devatenáctého století znovu vystaven. Na vrchu stála též hájovna, která posléze vyhořela a na jejím místě byl postaven hostinec. Žel po válce zabrala místo armáda a zařídila se tam po svém. Největší devastaci však komplex zažil v devadesátých letech, kdy byl opuštěn a vandalové ho úplně zničili. Naštěstí se v roce 2004 dal do práce mikroregion Radbuza, objekt byl opraven a z věže vznikla parádní víkendová rozhledna s kruhovým výhledem, malým občerstvením a prostorem pro příležitostné výstavy.

Místo vyhledávají i milovníci ezoteriky a tajemna – za kostelíkem je ohlazený kámen, kde se údajně můžete nabít energií. Sám jsem to zkusil a opravdu – zanedlouho jsem cítil podivné mravenčení (mravence z bot jsem pak vyklepával dobrou čtvrt hodinu).

Celá cesta je dlouhá šest kilometrů tam, stejně tak i zpátky. Čekat na vás bude převýšení 140 m, u výstupu na Křížový vrch se připravte na opravdu strmé stoupání.

Aleš Grubr
učitel SPŠ stavební Plzeň

Zdiáře emeritního biskupa Františka

1. 2.		Rokycany , návštěva charitních zařízení
2. 2.		Nejdek , návštěva Domova REHOS
3. 2.		Stříbro , návštěva Domova Jana Pavla II.
16. 2.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty , mše sv. pro seniory
	18:00	Plzeň , Setkání adoptivních rodičů DCHP
21. 1.		Marianeum , Rada ředitelů a prezidentů CHČR

Nabídka práce na plzeňském biskupství

Archivář/ka

Zaměstnanec na této pozici zodpovídá za vyřizování matričních hlášení a za archivaci vyřízených dokumentů ve spisovně kancléřství a v centrální spisovně, spolupracuje na běžném chodu kancléřství. Ve spolupráci s kancléřkou a vedoucími oddělení provádí vnitřní skartační řízení. Zajišťuje předání dokumentů z centrální spisovny, případně i z farních archivů, do státních oblastních archivů.

Obsahem vaší práce bude:

- archivace vyřízených dokumentů ve spisovně
- matriční hlášení, opisy matrik
- třídění archivních dokumentů v příruční a centrální spisovně
- příprava skartačních řízení
- příprava předání archiválií do státních oblastních archivů
- metodické vedení spisové služby
- běžná úřední agenda

Další informace najdete na www.bip.cz. V případě Vašeho zájmu prosím zašlete svůj strukturovaný životopis na email martina.cerna@bip.cz nebo volejte na telefonní číslo +420 731 619 020.

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Pavel Říha, Jana Černíková, Aleš Grubr, Jiří Strašek, Tomáš Kalous, Soňa Pikrtová, Václav Beneš.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz. Facebook: [@bip.cz](https://www.facebook.com/bip.cz).

38 Na vaše příspěvky se těší Hana Zemenová, redaktorka.

Kreativní víkend pro matku a dceru (5-9let)

31. 3. - 2. 4. 2023

Biskupství plzeňské pořádá v pastoračním centru **Horní
Blatná** setkání a společný čas pro matky a jejich dcery
na prohloubení jejich osobního vztahu a hlubší
uvědomění si svého ženství

tanec - tvoření - společné vaření
relax - společné bytí - procházka

cena: **1800 Kč/pár**

přihlášky na **petra.konarikova@bip.cz**

Z diáře biskupa Tomáše

02/23

2. 2. **Planá u Mariánských Lázní, kanonická vizitace farnosti**

4. 2. **10:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. s řeholníky**

5. 2. **9:00 – Planá, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše na zakončení kanonické vizitace**

9. 2. **10:00 – Janovice n. Úhlavou, Clementas – centrum pro seniory, návštěva klientů**

20. 2. **13:30 – Sokolov, nemocnice, návštěva u příležitosti dne nemocných**

20:00 – On-line vysílání Live s biskupem

21. 2. **10:00 – Praha, právní a ekonomická komise ČBK**

22. 2. **18:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv. s udílením popelce**

23. 2. **10:00 – Plzeň, biskupství, setkání s vedoucími provozu Diecézní charity Plzeň**

24. 2. **Konstantinovy Lázně, kanonická vizitace farnosti**

25. 2. **13:30 – Švihov, Den klatovského vikariátu, přednáška a mše sv.**

26. 2. **8:45 – Plzeň, biskupství, setkání s čekateli křtu**

10:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. s přijetím za čekatele křtu

26. 2.–4. 3. **Exercicie biskupů**

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské

nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědná redaktorka: Hana Zemenová – zpravodaj@bip.cz

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo na upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 1. 2023

Uzávěrka příštího čísl: 15. 2. 2023